

НЕДІЛЯ 6-ТА ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ (Цикл В)

Ісус зцілює прокаженого. Прокажені були людьми, які були виключені з суспільства. Це був їхній спосіб уникнути зараження. Йшлося не про маргіналізацію хворої людини, а про збереження добра для людей. Натомість прокажений став образом людини, яка перебуває поза суспільством. Справа в тому, що коли людина відокремлена від суспільства, їй дуже важко досягти особистої самореалізації.

Проказа - це також образ гріха, яким християнин відокремлює себе від Церкви. Навіть несвідомо, він перестає брати участь у божественних благах і вступає у фазу самоізоляції, з якої не може вийти самотужки.

Іноді Церква також змушена відлучати людей, які своїми словами чи прикладом завдають шкоди спільноті. Сьогодні вона застосовує різні покарання, аж до відлучення від Церкви. Вони мають функцію застереження від зла, наприклад, абортів чи розриву в Церкві, водночас запобігаючи шкоді християнській спільноті. Це крайні рішення, які, однак, не виключають турботи про окрему людину. Так, наприклад, Церква попереджає, що аборт є одним з найтяжчих злочинів, який карається відлученням від Церкви, але не забуває вітати тих, хто зробив аборт, і пропонує їм всю необхідну допомогу для примирення з Богом і зцілення їхніх сердець.

Коли Ісус зцілює прокаженого, Він показує нам свою любов до кожної окремої людини. Ця турбота є також турботою Церкви. Він зцілює хворого і просить його прийти до священика, щоб той засвідчив його зцілення. Таким чином Він нагадує нам, що все, що відбувається, робиться для добра людини. Ісус, який відновлює здоров'я, не відокремлює цей досвід від життя спільноти. Саме тому він також вчить нас, що все добро повинно чинитися в сопричасті з Церквою. Багато століть тому святий Григорій Великий сказав: "І проповідники Господні, і вірні повинні перебувати в Церкві так, щоб співчувати ближньому з милосердям, але не відокремлюючи себе від дороги Господньої фальшивим співчуттям".

В історії є сумні приклади людей, які, бажаючи творити добро, через фальшиве співчуття відверталися від Церкви. У довгостроковій перспективі такі ініціативи показували свою обмеженість і, нерідко, були контрпродуктивними. Справжнє милосердя впливає з Серця Ісуса, і ми не можемо здійснювати його, якщо не будемо тісно з'єднані з Ним через Церкву, яка є Його Тілом. Звідси свідчення святого Павла: "Наслідуйте мій приклад, як я наслідую приклад Христа".

Коли ми молимося "Богородице Діво", ми визнаємо, що є Його дітьми і грішниками, і просимо Його заступитися за нас зараз і в момент нашої смерті, коли нам потрібно ще більше довірити себе Божому милосердю.